

en en Jens zijn vrienden.
flink de pest in.
egent al weken.
zelfs niet meer voetballen in de tuin.
kken ze naar Netje Toffee.
mmers toveren!
n een zonnedans ...

IX
er van
de herkomst
009115

Dit boek is gedrukt op papier dat het keurmerk van de Forest Stewardship Council (FSC) draagt. Dit FSC-label biedt u de garantie dat het gebruikte hout en papier enkel afkomstig zijn uit goed beheerde bossen.

75
61 075 4
47/250
20 452

stien Dieltiens

ke uitgever

eweg 3, 8000 Brugge
225
Keure, Brugge

9 789086 610754

Thema 10 Vers groen

AVI-niveau 6

De zonnedans

Linda Van Mieghem

Ik oefen.

nodig
blubberig
smoezelig

verrassing

besluit
beroemd
bericht
bedankt

verbergt
verdort

weer bericht
zonne dans
opper hoofd
binnen vallen
goud papier
zilver papier
achter tuin
rechter oor
onweers wolken
tover vrouw

gezicht
geloof
geschenk
gekocht
gevallen
gesproeid
gevuld
getover
gemeen

weerbericht
zonnedans
opperhoofd
binnenvallen
goudpapier
zilverpapier
achtertuint
rechteroor
onweerswolken
tovervrouw

gameboy
computer
indiaan
oliejas
cadeau
perforator
confetti

blz.

2 De regen valt met bakken uit de lucht.

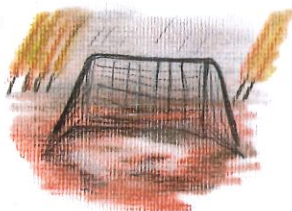
Het is **heel hard aan het regenen**. Het is aan het **stortregenen**.

2 Met dit weer **verveelt** Ruben **zich te pletter**.

Ruben **verveelt zich heel erg**, hij weet echt niet wat te doen.

4 Het voetbalveld is een **blubberige** boel geworden.

Door de hevige regen is het voetbalveld erg **modderig** geworden.

4 Ruben **kijkt** zijn broer **met grote ogen aan**.

Hij **kijkt verwonderd** naar zijn broer.

6 Het helpt **geen snars** om te **mekkeren** over de regen.

Het helpt **helemaal niets** om te **zeuren** over de regen.

6 Het huis van Netje zit **vol tot in de nok**.

Haar huis is **helemaal gevuld** met allerlei spullen.

6 en 9 Netje tovert **toffees** en **bonbons** uit haar jaszak.

Netje haalt lekkere **snoepjes** uit haar jaszak.

6 De papiertjes van de snoepjes zijn gescheurd en **smoezelig**.

De papiertjes van de snoepjes zijn gescheurd en een beetje **vies**.

7 Een **oliejas** is een regenjas die met olie werd behandeld.

Daardoor kan er geen water door en blijf je lekker droog, ook als het heel hard regent.

9 De krakende stem van Netje bezorgt de drie jongens **de daver op het lijf**.

Haar krakende stem maakt hen bang, ze vinden haar stem nogal griezelig.

11 De drie vrienden **hopsen** in het rond.

De drie vrienden **huppelen en dansen** in het rond.

De zonnedans

De bomen lekken en in de plassen dansen belletjes.

Elke bloem ligt plat tegen de grond.

Lukas zucht als hij door het raam kijkt.

Al dagen valt de regen met bakken uit de lucht. 📖

‘Moet je ons veld zien!’, moppert hij.

‘Wie speelt er nu voetbal in een modderpoel?

Dit is de meest rotte zomer in jaren!’

Gameboy, strips, computer ... leuk, maar Lukas wil naar buiten.

‘Ma, ik weet niet wat te doen!’, zeurt hij.

‘Nodig een paar vrienden uit’, zegt zijn moeder.

Ruben verveelt zich ook te pletter 📖 met dit weer.

Zijn broer zit een boek te lezen.

‘Jens, speel je mee op de computer?’, vraagt Ruben.

‘Eerst mijn boek uitlezen’, antwoordt Jens.

‘Het is net zo spannend!’

Ruben snapt niet dat Jens uren kan stilzitten.

Maar Jens heeft besloten schrijver te worden.

En schrijvers zitten de hele dag op een stoel.

Ruben wil later voetballer worden, liefst doelman.

Als hij beroemd is, mag Jens over hem schrijven.

De telefoon rinkelt.

Ruben neemt op.

‘Lukas vraagt of we komen!’, roept hij.

Jens aarzelt niet en klapt het boek dicht.

Naar Lukas gaan is nog leuker dan lezen.

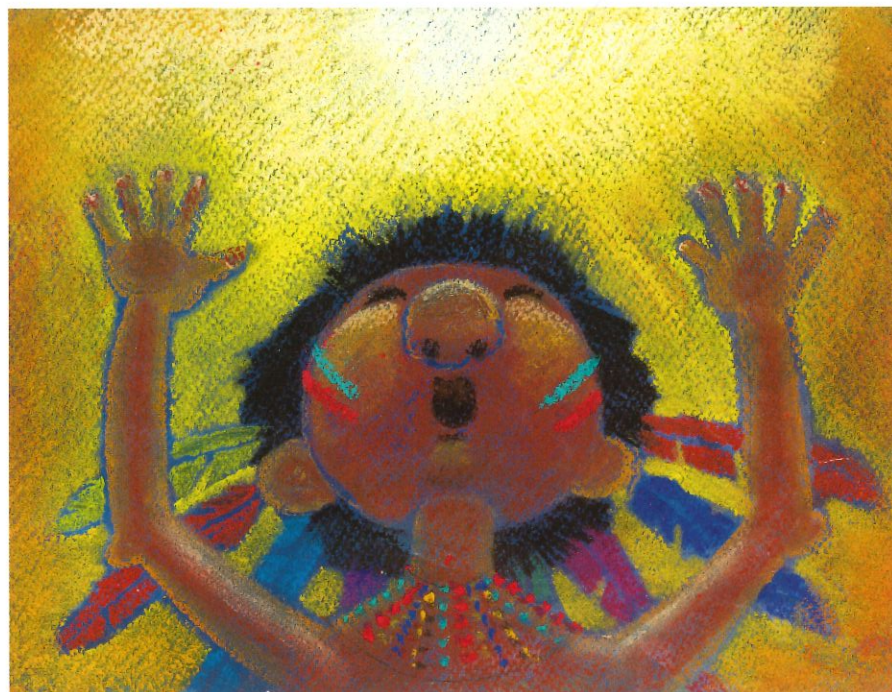

De broers bellen doorweekt bij Lukas aan.
Deze hangt de lekkende jassen aan de kapstok.
'Zou die regen straks niet stoppen?',
hoopt Ruben.
Hij wil zo graag met de bal spelen.
'Vergeet dat maar', zegt Lukas met een zucht.
'Het veld heeft geen sprietje gras meer.
Het is daar een vieze, blubberige 📖 boel.'

Op de radio leest een vrouw het weerbericht
voor:

'Het blijft de hele week erg koud.
Er zal nog heel wat regen vallen.'

'Jammer dat ik geen indiaan ben', zegt Jens.
Zijn broer kijkt hem met grote ogen aan. 📖
'Wat hebben indianen te maken met het weer?'
'Hun regendans!', legt Jens uit.
'Als het lang droog was, dansten ze om
regen. Er was vast ook een zonnedans tegen
regen.'
Lukas vindt zo'n dans maar een gek gedoe.

'Ik heb het!', roept Jens. 'Netje Toffeee!'
De andere twee snappen er weer niets van.
'Waar haal je dat stom idee vandaan?
Hoe kan Netje ons nu helpen?', vraagt
Ruben.
'Het is geen stom idee', vindt Jens.
'De oom van Netjes grootvader was een
indiaans opperhoofd.'
'Nou, en?'

'Ik denk dat Netje wel een zonnedans kent. Heb jij dan een beter idee?', vraagt Jens. 'Mekkeren 📖 over de regen helpt geen snars. 📖 We gaan met z'n drieën naar Netje Toffee!'

Maar bij Netje Toffee kun je niet zomaar binnenvallen.

In het dorp noemen ze haar een heks. Lukas en Jens geloven niet in heksen. Ruben vindt dat Netje toch maar een vreemd vrouwtje.

Ze plukt elk stukje papier van de straat.

Haar huis zit vol tot in de nok 📖.

Als ze je ziet, vraagt ze elke keer:

'Laat je hand lezen en ik voorspel je toekomst.'

Daarna tovert ze toffee's 📖 uit haar jaszak.

Er is niemand die van haar snoepjes proeft.

Want de papiertjes zijn gescheurd en smoezelig 📖.

De dag daarna giet het nog altijd.

'Jullie zijn bang voor Netje', plaagt Jens. Dat kan wel zijn, maar zoiets geef je niet toe. Lukas en Ruben trekken hun laarzen aan. Ze grissen hun oliejas 📖 van de kapstok. 'We zijn klaar, op naar Netje!', doet Lukas stoer.

Ze zijn net buiten als er een storm opsteekt.
De takken van de bomen zwiepen heen
en weer.

Een dakpan valt voor hun neus stuk.
'Dit is Netje Toffee die tovert', rilt Ruben.

Even buiten het dorp ligt een groot bos.
Netje Toffee woont aan de rand van dat bos.
Door het groen ervoor, zie je het huis niet.

Lukas en Jens lopen een smal pad op.
Ruben blijft wat achter, want hij vertrouwt
het niet.

Voor Jens kan kloppen, zwaait de deur al
open.

'Ik had jullie verwacht!', klinkt Netjes krakende
stem.

Ze krijgen alle drie de daver op het lijf.

'Help,' fluistert Ruben, 'ze kan echt de
toekomst voorspellen!'

De drie jongens volgen Netje naar binnen.
Het huis staat vol kartonnen dozen.

In elke doos zitten papiertjes, kranten en
peuken.

Een muis ritselt van doos naar doos.

'We komen voor het slechte weer',
zegt Jens.

'Dat weet ik', knikt Net.

'Wil je een Toffee?'

Ze houdt bonbons in haar hand.

De jongens durven geen nee te zeggen.

Met een vies gezicht pulken ze het papiertje eraf.

De toffees blijven aan hun tanden kleven.

Jens peutert een stukje toffee van tussen zijn tanden.

‘Kent u een dans voor de zon?’, vraagt hij.

‘Tuurlijk ken ik zo’n dans!’, zegt Net.

‘De oom van mijn grootvader was een indiaans hoofdman.’

‘Wilt u ons een zonnedans leren?’, vraagt Lukas vol hoop.

‘Ja, maar dan wil ik wel een cadeau’, eist ze.

‘Als de zon schijnt, krijg ik tien bladen goudpapier.

Ook een blad of tien zilverpapier en een perforator. Daar maak ik dan een berg confetti mee.’

De zonnedans van Netje Toffee is niet simpel.

‘Een, twee, drie en buigen!’, roept Netje.

‘Een draai naar rechts, dan een draai naar links.

Jens, struikel niet over je voeten!’

De regen stroomt over hun hoofd en hun lijf.

Ze hopsen 📖, springen en zwaaien met hun armen.

Samen met Netje roepen ze op de zon.

Opeens steekt er een felle wind op.

En geloof het of niet, de regen houdt op.

De jongens kijken verbaasd naar de lucht.
De wind blaast een gat in de grijze wolken.
Jens juicht als er een bleke zon verschijnt.

‘Dit kan niet’, zegt Ruben.

‘Dit is toverij!’

‘Zie je nu wel!’, zegt Netje Toffee fier.

‘Die oom van mijn grootvader kende wat van dansen. Weet je nog wat ik als geschenk wil?’

‘Twee keer tien bladen papier!’, roept Jens.

‘Met twee kleuren: zilver en goud’, vult Lukas aan.

‘En dan ook nog een perforator’, zegt Ruben.

De zon schijnt, en de lucht straalt blauw.

De jongens staan bij Joep in de zaak.

Joep verkoopt van alles en nog wat.

Alle soorten papier, en zelfs perforators.

‘Kunt u hier een pakje van maken?’, vraagt Jens.

‘En mag er ook een lint omheen?’

Bij Netje Toffee maakt er niemand open.
Jens legt het pakje dus maar op de stoep.
'Misschien moest ze iemand de toekomst voorspellen', denkt Ruben.
'Of ze deelt toffees uit', lacht Lukas.
'Zal ik de voetbal halen?', stelt Ruben voor.
'Of gaan we fietsen, of een kamp bouwen?'

Maar in de achtertuin van Lukas wacht een verrassing.

'Kijk eens wat ik gekocht heb?', roept zijn vader.

'Een zwembad!'

Hij laat het bad vollopen met de tuinslang.
Jens en Ruben rennen om een zwembroek.
Als ze rond het bad staan, telt Lukas tot drie.
En dan springen ze samen in het water.
'Ijskoud', rilt Jens, en hij wipt er weer uit.

De weervrouw voorspelt zon en nog eens zon. Elke dag wordt het een paar graden warmer. Lukas en Ruben spuiten elkaar nat met de slang.

Ze springen in en uit het bad.
'Wij zijn de enge draken van het water!'
'Kijk uit!', roept Jens.
'Jullie spatten mijn schriftje nat.'
'Waarom doe je niet mee?', vraagt Lukas.
'Dan mag jij de draak van het vuur zijn.'
'Ik heb geen tijd voor spelletjes', antwoordt Jens.
'Ik schrijf een verhaal over Netje Toffee.'

In weken is er niet een spatje regen gevallen.
De jongens hangen puffend in het zwembad.
Een grote parasol zorgt voor wat schaduw.
Zelfs de kat kruipt weg onder een struik.
Alleen een mus vindt het best leuk.
Ze neemt een bad in het droge zand.
'Ik heb zin in ijs', blaast Jens loom.
'Ik in een groot glas koude limonade', droomt Ruben.
'Ik wil een stuk meloen', zegt Lukas.
Maar ze blijven alle drie in het water.
Ze zijn te lui om een voet te verzetten.

En het ergste moet nog komen! Het gras wordt geel, bloemen en groenten verwelken. Zelfs de bomen en struiken raken hun bladeren kwijt.

In het bos breekt er een brand uit.

Er mag niet meer gespreeid worden in de tuin.

En het zwembad kan niet gevuld worden.

‘Denken jullie wat ik denk?’, vraagt Lukas.

‘Het is de schuld van die zonnedans!’

‘Misschien moeten we terug naar Netje Toffee’, zegt Jens. ‘Zo kan het toch echt niet verder.’

‘Ik wist dat het fout zou gaan’, zegt Netje.

‘Dansen met vier is om problemen vragen.’

‘Kunt u de zon weer laten weggaan?’, vraagt Jens.

Netje krabt in haar haar en zucht diep.

‘Dan heb ik wel nog wat spulletjes nodig.’

Ze geeft hun elk een veer van een kraai.

‘Achter je rechteroor stoppen’, zegt ze.

Ze krijgen ook een zakje met glimmende confetti.

Netje leert de jongens dansen en zingen voor regen.

Dan kan het getover voor een bui starten.

‘Dit keer dans ik niet mee’, zegt Netje.

‘Stel je voor dat de regen nooit meer ophoudt.’

De jongens gooien de snippers in de lucht.

Dan heffen ze het lied voor de regen aan:

Een witte wolk, stapels wolken,

een grijze wolk, onweerswolken.

Felle bliksem en luide donder,

dan lopen straten helemaal onder.

Regen kom en val met bakken neer!

Weg met de zon en het mooie weer.
Een witte wolk, stapels ...
Het zweet drupt langs hun neus en hun kin.

'Daar, een piepklein wit wolkje!', wijst Jens.
Ze springen en dansen nog wat vlugger.
Want uit een kleine wolk valt geen regen.
Maar er volgen meer en meer wolken.
Tot een dikke pak de zon verbergt.
Een tel later komen er grijze wolken aan.

De lucht wordt zwart, en er flitst een bliksem.
De donder volgt op een paar seconden.
Het water valt met bakken uit de lucht.
De jongens schuilen tot de bui over is.
Ze bedanken Netje en geven haar de veer terug.

De drie jongens sabbelen op een toffee.
'Je moet het vieze papiertje vergeten', zegt Lukas.
'Dan zijn die snoepjes van Netje best lekker.'
'Netje is geen echte heks', vindt Jens.
'Tuurlijk is ze een heks', spreekt Ruben hem tegen.
'Ze laat regen vallen en doet de zon schijnen.
Ze kan zelfs in de toekomst kijken.'
'Heks klinkt wel erg gemeen', vindt Jens.
'Ik denk dat ze een tovervrouw is.'
Daar zijn Lukas en Ruben het wel mee eens.

Soms schijnt de zon, en soms regent het.
De tuin van Lukas wordt elke dag wat groener.
Ze kunnen weer voetballen op het gras.

En het zwembad staat weer vol water.
'Hoe zou het met Netje zijn?', vraagt Ruben.
'Een cadeau!', valt het Jens te binnen.
'We gaven haar nog niets voor die regen.'
Lukas neemt hen mee naar de moestuin.
De groenten staan er fris en vrolijk bij.
'Een bundel met wortels en radijzen', zegt
Lukas.
'Dat is een mooi cadeau voor Netje Toffee.'